

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Škafja vsak četrtlet in velja s poštnino vred ta v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 3 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge evropske države 6 K. Kler bebi vsak post, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravištvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Deležniki „kateholičnega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebnih naročil. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Korotška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvo: Korotška cesta št. 5, vnaprejšnja naročila, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petičrte za enkrat 16 vin, za dvakrat 26 vin, za trikrat 36 vin. Za večkratno oglašje primeren papus. Inserate se sprejemajo do srede sept. — Nezaprite reklamacije do poštnine prave.

Avstrijskim katoličanom!

Sijajno uspeli peti katoliški shod na Dunaju je nam še vsem v dobrem spominu. Prinesel je velik napredek katoliškemu gibanju: združil je avstrijske katoličane v krepko osrednjo organizacijo. Tej pa se ima Avstrija zahvaliti, da so zadeli na toliko odpor nasprotniški napadi na nerazdružljivost zakonske zveze in na verski pouk, in da protikrščanski naklepi brezvercev in framasonov vsaj do sedaj še niso uresničeni.

Nikakor pa ne smemo prezreti, da smo razširjanje brezverstva le ustavili, ne pa ga že odstranili. Nepričakovani odpor katoliškega ljudstva ni spravljal nasprotnikov ob pogum, — le še bolj očitno stopajo na dan s svojim brezverskim in pa protidomovinskim delovanjem.

Brezdvojnno nas čakajo težki časi, hudi boji. Zgled kulturnega boja je dan, bojni klic je zadonel že tudi v Avstriji. Sveta dolžnost nas veže, da neustrašeno stopimo na branik za svoje najdražje svetinje, za vero in zvestobo do Cerkve in namestnika Kristusovega.

Da pa bode ta boj uspešen, moramo po besedah „moli in delaj“ ne samo si zagotoviti pomoč od zgoraj, marveč tudi pripraviti in ostriti orožje.

Kakor se kaže, so sklepi zadnjega katoliškega shoda dobri. Vendar jih je še treba izboljšati in izpopolniti. Organizacija katoliškega ljudstva mora postati še bolj trajna, ako se hočemo uspešno ubraniti združenega sovražnika. Katoliško časopisje in leposlovje bo treba razširiti, o prohodirskem gibanju in šolskem vprašanju pa se temeljito razgovoriti.

Odposlanci avstrijskih vladikov so sklenili, da se vrši prihodnji katoliški shod leta 1907. Pripravljajni odbor, pokoren temu sklepu, je nastavljal zborovanje od 16.—19. novembra, ker je ta čas edino primeren.

Bodoči katoliški shod bo v celoti imel značaj zadnjega. Vendar pa bode število razprav manjše, da se tako more najvažnejšim vprašanjem posvetiti več časa.

Prisrčno vabimo katoličane vseh kronovin, vladikov in narodnosti, da se udeležijo glavnega zborovanja, ki naj bo izraz naše neomahljive zve-

stobe do prestola in oltarja, ki naj pa tudi dejanski pokaže naše krščanstvo.

Duh Božji naj vodi priprave in zborovanje. Pomolnica kristjanov pa naj jih štiti s svojim mogočnim varstvom!

Častno predsedništvo:

Dr. Bogomir Marschall, pomožni škof in stolni vikar dunajski.

Ernst grof Silva-Tarouca, predsednik katoliškega centralnega odbora za Avstrijo.

Maks baron Vittinghoff-Schell, predsednik dunajskega škofijskega odbora.

Hmelj.

Celje, dne 3. nov.

Hmelj je postal dražji za 20 odstotkov, tako daje naš poslanec Roblek razglasiti v zadnjem „Narodnem Listu.“ Seveda, sedaj ko je hmelj v rokah hmeljskih trgovcev, sedaj postaja dražji! Ko so kupovali hmeljski trgovci hmelj, zasigurali so si dobiček z izredno nizko ceno; sedaj, ko je hmelj v njihovih skladiščih, sedaj še množijo svoj dobiček s tem, da so dosegli zvišanje cene na hmeljskem trgu. Neumno smešno je, ako „Narodni List“ trdi, da so ceno zvišale izvršilne naredbe k hmeljski postavi, in da je to zasluga poslanca Robleka! Trgovci, in med njimi tudi Roblek, znali bi nizko ceno hmelju, ko je bil enkrat v njihovih rokah, zvišati tudi takrat, ako bi ne bilo nobenih izvršilnih naredb k hmeljski postavi. Noben pameten človek ne more dvomiti o tem. In če bi to bilo res, da se je po zaslugi Roblekovih zvišala cena, potem je moral on že vedeti ali vsaj slutiti za časa glavne hmeljske kupčije za to zvišanje, kajti že takrat bi moral posredovati zaradi izvršilnih naredb. Zakaj pa ni naznanil, da je dosegel pri posredovanju uspehe, da bi tako koristil ne samo svojim volilecem, ampak vsem avstrijskim hmeljarjem? Zakaj ni tega storil dični ljudski prijatelj Roblek?

Razglasitev, da je sedaj postal hmelj dražji, ko je v rokah hmeljskih trgovcev, je zasmehovanje našega hmeljarstva, katero so si dovolili drzni hmeljski trgovci! Prepričani smo, da bodo Savinjski vendar enkrat sprevideli!

„Narodni List“ mi na moja izvajanja dosledno odgovarja, da sem „hmeljski strokovnjak, ki pa še hmelja videl ni.“ Recimo samo, da bi bilo to res, potem pa še vkljub temu ostane res, da so hmeljske postave in gibanje na hmeljskem trgu vašemu poročevalcu bolj znane, nego vsem našim mnogobrojnim celjskim uradnikom, čemur se sicer ni čuditi, ker so sami „negotovi“ študentje. Sploh boste morali javnost na to večkrat opozarjati, da so voditelji naših celjskih listov skoro sami politično nezreli dijaki. Toda nazaj k hmelju.

Članek „Narodnega Lista“ o izvršilnih naredbah k hmeljski postavi je skrajno neumen in upravičen je sum, da pisatelj ter njegov navdihovalec, ki je očitno hmeljski trgovec in poslanec Roblek, nista še prečitala ne hmeljske postave, še manj pa izvršilnih naredb.

Samoumevno je, da so izvršilne naredbe popolnoma v smislu hmeljske postave, in za to je ne-spametna trditev, „da je najnevarnejša ost le postave potom izvršilnih naredb odlomljena.“ To laž je moral dopisnik storiti, da je lahko Robleku pripisal sploh kake zasluge in da še nadalje ostane pri hmeljarjih dr. Korosec hudodelec.

Ampak izvršilne naredbe kažejo, da cela postava vendar ni bila tako preklicano slaba, kakor se je razglasila (pa samo pri nas!) v zadnjem volilnem boju, in da so agitatorji delali le z lažmi in obrekovanjem. Se pet let se bo lahko prodajal naš savinjski kot češki hmelj, kot „bohemian hops“ in dve leti še kot „houblon de Boheme.“ Tega pa ni dosegel Roblek; ampak že v postavi par. 7 je bilo dovoljeno, da se smejo v izvršilnih naredbah dovoliti take ugodnosti.

In kar sem že opetovano povdarjal, to so pokazale tudi sedanje izvršilne naredbe, namreč, da savinjski hmelj ne bo trpel pri trgovini, ker se sme mešati z vsakim, tudi češkim hmeljem ter ni treba navajati množine mešanice.

Na Spodnjem Stajerskem tvorijo sodnijski okraji Celje, Vrnsko, Gornji grad jedno proizvajalno okrožje in sicer pod imenom: Južni Stajer — Savinjska dolina.

Roblek nima pri izvršilnih naredbah nobenih zaslug in tudi najnovejši njegov čin, da je razdelil plačo dveh mesecev v dobrodelne namene, nam ne imponira, ker vemo, da si je letos kot hmeljski trgovec napolnil svoje žepce s tisočaki in tisočaki,

Podlistek.

Roparji v Ussatski jami.

Francoska povest.

(Dalje.)

(Dalje prihodnjé.)

Za kviško molečimi skalami griča, na katerem stoji zdaj kopališni hotel, je nastanil polkovnik ogleduhe. V Taraskonu so stali vedno pripravljene vojniki. Čakali so ves teden. O roparjih ni bilo nobenega sluha.

V prvi noči drugega tedna je prihitel ogleduh k polkovniku. Povedal je, da je videl roparje. Obloženi z vrečami in drugimi stvarmi so prihajali in se hitro zmuznili pri svitu bakelj skozi ozki vhod v jamo.

Takoj sta odkorakali dve četi. Polkovnik je menil, da ni potreba, da si kratki on spanje. Naročil je častnikom, paziti in stražiti, ne izpostavljati mož — zjutraj je hotel priti sam in videti, kaj je treba ukreniti.

Torbo polno patron, puško nabasano, peteline obvijte z rutico, da jih ne zmoči gosta rosna megla, ki je padala kar v oblakih z neba, so korakali pogumno vojaki. Tiho je zasedla prva četa široko odprtino pred vhodom v jamo. Druga četa je stražila ob vznožju gore. Od prve do druge so bile razstavljene straže.

Medli svit svetilnic je razsvetljal skalovje. Bilo je mrzlo, puho, dolgočasno.

Poveljujoči častnik je bil mlad, častilakomen. Čemu naj čaka, kakor mačka pred luknjo na miš? V jami poišče roparje — do jutra, ko pride polkov-

nik, bodo roparji povezani, polovljeni . . . Čast bo njegova . . . Njegovo ime pride do ušesa Napoleonevega in mladi cesar je že pokazal, kako zna nagraditi junaštvo . . .

Tudi vojaki so bili nestrpni. Med njimi je bil kmečki fant iz okolice, ki je poznal jamo, kakor svoj žep, in komaj čakal, da vodi vojake po nevarni poti v jamo.

Ko je vprašal mladi častnik, kateri od vojakov bi sledil vodniku prostovoljno v jamo — se je oglasilo deset vojakov! Nevarnost se jim ni zdela velika. Saj so roparji trudni od poti polegli, zaspali. Vojaki pa so bili sami mladi, krepki fantje, ki so dobili pred odhodom še na korajžo dvojno porcijo žganja.

Tem prostovoljcem je naročil častnik, naj se splazijo molče skozi vhod — in se postavijo ob notranji strani, dokler ne pridejo vsi skozi. Klicati ni treba, razen na pomoč.

Zlezal je vodnik — zlezlo je deset prostovoljcev. Tiho je bilo za njimi — noben glas ni naznanjal nevarnosti. Tedaj so se oddahnili čakajoči. Častnik je zamahnil veselo s sabljo.

Odrčel je, da ostane petindvajset mož na straži, da pokliče in pridejo v potrebi na pomoč drugim, ki so zlezli počasi, tiho, mož za možem, z bojevitim častnikom v jamo. Prelaz šestinsedemdesetero mož je trpel čez eno uro.

Pol ure je preteklo, kar so izginile pete zadnjega vojaka v skali, pa še ni bilo slišati nobenega glasu. Gluho molčanje jesenske noči . . . Bajoneti so se svetlikali v medli luči. Vojaki so pogledovali z grozo, kam so šli tovariši.

Morda v zasedo — v smrt . . .

Podčastnik, kateremu je predal častnik komando, si je grizel konec dolgih brk. Že se je svital

zunaj skozi gosto meglo prvi svit dneva — iz jame pa še ni glasu . . .

Pa čuj! Vrsta strelav je odmevala votlo od skal . . . Krik groze je prihajal zamolko skozi steno . . . (Tovariši se bijejo — so v nevarnosti!) Podčastnik je dal straži znak, da je treba na pomoč in se splazil ves drhteč, kolikor mogoče hitro, s svojimi v ozko odprtino, ki je požirala moža za možem, a vrnila nobenega.

Na znak straže je odposlal častnik spodaj stoječe čete poročilo polkovniku, on pa je hitel s četo v jamo.

Straža, ki je ostala pred vhodom, je poslušala zaman . . . Ni jednega glasu ni bilo več iz jame — Gluhi molk — le tu in tam je kanila kaplja od skalne stene in tikala na tla . . . Meglen jesenski dan je napačil. Ugasnili so svetilnice . . .

Oko vojakov se je uprlo s strahom v skale. V odprtini se ni pokazala ne glava, ne roka pogumnega tovariša.

Da bi slišal vsaj en glas . . . Pa skalnata gora se je zavila v molk — s tem plaščem je hotela pokriti velikanska grozodejstva, ki so se zgodila v njej . . .

V hladnem jutru so se zbirali kmetje iz okolice pod goro. Vsi so šepetali plašno — se gledali s prestrašenimi očmi. Čarovniki so roparji . . . Ne prodre jih navadna kroglja — zaman je boj proti njim . . . Škoda, škoda, za mlada življenja, škoda za stare podčastnike, ki so bili z Napoleonom v Egiptu, ki so se rešili pri grozni oblegi Akra le zato, da so končali tukaj sramotno, v zasedi, od roparske roke.

Groza! Krvi pijani roparji bodo ropali in morili z povečano predrznostjo.

(Konec prihodnjé.)

dočim savinjski hmeljarji praznih žepov žalostno gledajo nazaj v preteklo hmeljsko leto. In sedaj, ko je ves hmelj pri Robleku in tovariših, naznanjajo v listu Narodne stranke, da je hmeljska cena poskočila za 20 odstotkov. Ljudstvo, ali čuješ ta zasmeh!?

Kdo laže?

Odprto pismo „Narodnemu Listu“ v Celju!

Sicer že dolgo odlagam, vendar enkrat moram cenjenim bralcem dati pojasnilo, kedo da laže, česar vi niste hoteli, kakor je bila vaša dolžnost.

Kakor veste, pošiljali ste mi vaš za naš narod slovenski nesrečo in razdor prinašajoči list koj od njegove ustanovitve; veste tudi, da sem vam več številk vrnil z opazko, da lista, ki laže, obrekuje, natolcuje, razdira narodno slogo in složno delovanje za narod ter neti bratomorno sovraštvo med narodom, ne sprejemem.

Ker ste mi pa, kakor veste, kljub vračevanju, list vedno in redno pošiljali, torej vsiljevali, kakor tudi mnogim mojim kmečkim tovarišem, sem bil v nevarnosti, da bi vam ga moral plačati.

Da bi se tej nevarnosti izognil in opozoril tudi druge tovariše, katerim ste list vsiljevali, sem za deva v „Slovenskem Gospodarju“ z dne 4. aprila t. l. opisal, kako meni in drugim „Narodni List“ vsiljuje, kljub temu, da se vam vrača, ter izjavil, da vam ga plačal nikoli ne bom.

Na to mojo izjavo ste pa v „Narodnem Listu“ od 11. aprila t. l. št. 15 tako-le odgovorili:

„Gosp. Fr. Agrež-u v Pišecah! Vi v „Slov. Gospodarju“ lažete, da vam vsiljuje „Narodni List“; morda res ste dobili par številk še tudi potem, ko ste ga že vrnil, a kakor hitro smo knjige uredili, smo vam ga ustavili. Zato preidemo preko vaše farbarske laži na dnevni red.“

Ker sem jaz odkrit sovražnik vsakere laži, zlasti pa sovražim rabo laži v politiki, tudi če bi se rabila v naši stranki, zato si pa ne dam v kakem listu predbacivati laž. Radi tega sem vam dne 16. aprila t. l. poslal naslednji popravek:

„Opiraje se na par. 19. tisk. zakona zahtevam, da v postavnem roku v „Narodnem Listu“ na istem mestu in z istimi črkami priobčite naslednji popravek: Ni res, da sem jaz v „Slovenskem Gospodarju“ lagal, res pa je, da sem pisal popolno resnico. Ni res, da ste mi poslali morda le par številk „Narodnega Lista“ potem, ko sem ga vrnil, res pa je, da ste mi list od njegove ustanovitve kljub vračanju več številk vedno in redno pošiljali, da do danes 14. aprila še nobena številka ni izostala. V dokaz so vse številke pri meni na razpolago, razun onih, ki so bile vrnjene.“

Ker niste hoteli mojega popravka priobčiti, kakor je bila vaša dolžnost, objavim ga na tem mestu, naj cenjeni bralci zvedo, kedo da laže.

Pa še več! „Narodni List“ mi niste vsiljevali samo do vrnitve istega, kakor ste 11. aprila pisali, tudi ne samo do 4. aprila, ko sem v „Slovenskem Gospodarju“ vašo vsiljivost opisal in izjavil, da ga ne plačam, ampak ste mi ga vsiljevali do 8. avg. t. l., torej še cele štiri mesece potem, ko sem vsiljivost v „Slovenskem Gospodarju“ opisal in tovariše svaril, in ko ste meni laž očitali in pisali, da sem morda le par številk po vrnitvi dobil, da se mi je ustavil. Cenjeni bralci, sedaj sodite, kedo laže od naju.

Vprašam tudi uredništvo „Narodnega Lista“, kedo laže!? Kaj pravite na to?

Svojim ljubim kmečkim tovarišem pa, ki ste se dali vloviti v liberalne mreže po tem lažnjivem „Narodnem Listu“, kličem: Spregledajte in spoznajte, da je liberalizem nam kmetom gmotna in dušna poguba.

Če že časnik poroča neresnico v dopisih, se mu še prizanesa, ker je neresnico poročevalec zakrivil; če pa uredništvo kakega lista na svojo roko laže, se z lažjo opravičuje, popravka pa ne priobčuje, tak časopis ni vreden, da bi ga poštenjak le v roke prijel.

In stranka, ki tak list izdaja, ni vredna, da bi se poštenjak k njej pridružil, ne glede na to, da je liberalna stranka za kmečki stan splošna politična nesreča.

Pišee, dne 29. oktobra 1907.

F. Agrež.

S. K. S. Z. za Štajersko.

Zopet je pristopilo 9 izobraževalnih društev k osrednjemu društvu. Za potovalno knjižnico v Kamnici se določijo nove knjige. Ustanovi se potovalna knjižnica v Pobrežju že prihodnje tedne. Društva, ki še niso pristopila, vabijo se k pristopu. Prosimo, da zaostala društva blagovolijo vpslati udmino.

Zaradi obnega zboru se določi dan 28. novembra v Ptuj.

V našem listu se bode objavil seznam predmetov za predavanja po zimi.

Izobraževalnemu društvu v Studencih se daruje nove knjige.

Ustanovi se tudi centralna knjižnica v Mariboru in se v to svrhu ukrene vse potrebno.

Rodoljubice se pozivljajo, da darujejo doneske za gospodinjsko šolo v Celju. Visti namen najdarujejo letos tudi Mohorjani.

Priredila se bosta dva socialna kurza.

Državni zbor.

V državnem zboru je danes (v torek dne 5. nov.) zopet tajinstveno. To je vselej, kadar se ministru ne godi dobro. Češka ministra Pačak in pa Fort sta dala svojo ostavko, in Bek je hotel Pačaka zopet imenovati ministrom, namesto Forta pa Praška, in sicer poljedelskim ministrom. Toda naenkrat se je pojavil hud odpor pri krščanskih socialcih in pri nemških agrarcih proti Prašku. Krščanski socialci so prinesli danes dva nujna predloga, da zadržijo voz državnega zbora. Ministrski predsednik Bek je v škripcih. Da se stvar poravnava in pride voz zopet v tir, za to je treba časa, in tako še bo prihodnja seja v petek. Po državnem zboru pa gre tajinstveno vprašanje: Kako stoji sedaj položaj?

Poslanec dr. Korošec je vložil v ostrih besedah sestavljeno interpelacijo na finančnega ministra, ker je Südmarki odpustil pristojbine za elektno loterijo ter s tem dal podporo društvu, ki nas narodno uničuje, ki pa dela tudi v verskem oziru zgago proti nam, kakor n. pr. v St. Ilju v Slov. gor., kjer je nastanila Südmarka že celo protestantsko kolonijo.

Ker je nemški poslanec Mühlwert imenoval rabo slovenskih jezikov v zbornici in v odsekih zlorabo, so Čehi odločno protestirali. V imenu Slovencev se je pridružil temu protestu podpredsednik Slovenskega kluba dr. Korošec ter izjavil, da se bodo Slovenci posluževali svojega jezika, kadar bodo oni hoteli, ne pa kakšni Mühlwert.

Ob koncu seje se govori po zbornici, da se majo tla vsemu ministru. Bek se neprestano posvetuje s krščanskimi socialci in agrarci.

Politični ogled.

— Cesar je okreval, pravijo poročila. To zimo bo ostal na Dunaju in bo še le spomladi odšel na jug.

— Katoliški shod. VI. splošni avstrijski katoliški shod, za katerega prinašamo oklice na uvodnem mestu, se vrši po sledečem redu: 16. novembra zvečer volitev predsedstva; 17. nov. organizacija kmečkega, delavskega in obrtnega stanu, protikatoliški vpliv na razvoj človeške družbe; dne 18.: o tisku, o ženski organizaciji, o odpadstvu, ob 7. zvečer pri slavnostnem zborovanju govori poslanec dr. Sušteršič o veri in javnem življenju; dne 19.: o šolstvu, o pomanjkanju duhovnikov, o kolportazi itd. Komur razmere dopuščajo, naj se udeleži tega važnega shoda.

— Trgovinska pogajanja s Srbijo se sedaj vrše na Dunaju. Dosedaj še niso imele nobenega uspeha. Naša vlada je izjavila, da nikakor ne pušči uvažati živine.

— Ogrski divjaki. V slovaški vasi Črnovu na Ogrskem je tamošnji župnik Hlinka delal za slovaške vasi. Ogrski vladi to ni bilo všeč, zato je izposlovala, da je bil odstavljen. Mažarski sodniki so ga obsodili v dveletno ječo. Hlinka se je umaknil in potuje po Češkem. Slovaki so bili zaradi tega zelo nezadovoljni. Hlinka je sezidal s prostovoljnimi doneski lepo cerkev. Zato je ljudstvo zahtevalo, da pride župnik Hlinka nazaj. Prošnji se ni ugodilo, pač pa se je zapovedalo cerkev blagosloviti. Prišli so vojaki in streljali v gnečo ljudi, ki so skupaj stali pred cerkvijo, ne da bi jih prej pozvali, naj se razidejo. Bilo je mnogo mrtvih in ranjenih, ker so vojaki štirikrat ustrelili. Tako vladajo Ogrji!

— Na Romunskem so imeli zadnji veliki kmečki nemiri ta uspeh, da je vlada nastavila kmečke nadzornike, ki naj pazijo na to, da je najemnina poštena. Tem nadzornikom je pridružena kmečka komisija, ki obstoji iz 2 bogatašev in 2 kmetov.

— Turško-perzijska meja. Ob tej meji so začeli ropati divji Kurdi, ki so prestopili k Turkom. V okraju Astrabat ropajo Turkmeni. Celi okraji so upostošeni.

Mala politična naznanila.

Dne 31. okt. V Aleksandriji se je po prizadevanju našega rojaka P. Benigna ustanovila šola za slovensko in hrvaško mladino. — V Kalabriji še pionirji vedno izkopavajo iz razvalin trupla ponesrečenih. V Reggio Calabria je smrad gnijočih mrličev jako občuten. Skof Morabito je prepotoval svojo škofijo in skrbel za odpomoč. — V Gornji Italiji je še vedno povodenj. — Sladkor je za november 1 K ceneji.

Dne 1. nov. Včeraj se je vršila v Črnigori volitev v skupščino. Izvoljeni so sami vladni možje. — V finskiem deželnem zboru so sklenili omejiti trgovino z žganjem. — Pri Oberoisenu na Nemškem je zdrknil cel vlak raz most v globočino. Vse osebe so mrtve ali pa močno ranjene. — V Tunisu se je pojavila kolera.

Dne 2. nov. Češki listi poročajo, da se skuša pridobiti češka ministra Forta in Pacaka, da ostaneta do novega leta. — Blizu Čaplina na Ruskem so napadli roparji vlak in odnesli 26.000 ru-ljev. — V Vladivostoku so se uprli mornarji neke torpedovke. Po kratkem boju so bili premagani.

Dne 3. nov.: Danes je imela S. L. S. na Kranjskem velik shod v Ljubljani. — Velikemu vodji Toskanskemu se je zdravje zboljšalo.

Dne 4. nov.: Danes je cesar zopet sprejemal v avdijenci. — V Prebilhu na Gornjem Štajerskem je padel vlak čez več metrov globok nasip. Kurjač je mrtev, strojevodja smrtonovarno ranjen; vlakovodja je prej skočil iz vlaka.

Dne 5. nov. Domobranski minister Latscher je šel na dopust in baje odstopi. — V Benetkah se je baje potopila nova italijanska bojna ladija, ki je stala 40 milijonov lir. — Včeraj je otvoril car Nikolaj s posebnim prestolnim govorom III. gosudarstveno dumo.

Razne novice.

* Iz finančne službe. Prestavljeni so: davčni asistent Franc Čuš v Šmarje, davčna praktikanta Jakob Malinger v Marnberg in A. Makoter v Maribor.

* Vojaške vesti. Prihodnje spomlad bodo premeščeni: Dragonski polk št. 4 iz Maribora v Ens, dragonski polk št. 5 iz Dunajskega novega mesta pride v Maribor, Slovensko Bistrico in Gorico, huzarski polk št. 16 iz Budimpešte v Maribor, Gradec in Radgono, lovski polk št. 19 iz Komorna v Celovec.

* Zadrúžna zveza v Celju se hvali, da se je pri reviziji — čujte in strmite — izkazalo, da ona ne podpira „Narodnega Lista“ in „Domovine“; tega pa ne pove, da se ti listi tudi s tem podpirajo, da se jim dajejo dragi inserati. Tudi nam Jošt ne pojasni, kdo pokriva veliki primanjkljaj pri „Domovini“. Menda tiskarna. A tiskarno vzdržujejo posojilnice, članice Zadrúžne zveze v Celju. Neka članica celjske Zadrúžne zveze se je pritoževala, da ji niti ne dovolijo izstopa iz takoimenovane Zveze slov. posojilnic, to je lastnice tiskarne in drugih podjetij, pri kateri je seveda tudi Jošt glavna oseba. Iz teh pojasnil uvidi vsak, da Jošt kot vodilna oseba Zadrúžne zveze in Zveze slov. posojilnic vpliva na to, da ostanejo posojilnice še nadalje vzdrževalteljice tiskarne in „Domovine.“ In ali se s tem ne vzdržujejo liberalni listi?

* Poslanec Ježovnik je na glavnem zborovanju liberalne Narodne stranke rekel, da so kmetje tako zabiti, da ne stavijo svojih zahtev. Lep kmečki poslanec, ki na javnih shodih tako psuje svoje volilce. Pač res, vsak kmet je zabiti, ki bi prihodnjč njega volil.

* V bratskem objemu sta na „gospodarskem“ shodu, kakor so ga krstili liberalci, delala reklamo za Narodno stranko šmarski liberalci Ferline in propadli štajercijanski kandidat Drogenik. Gliha vkup štrija.

* Dr. Jurtelov list očita naši tiskarni, da ni dovolj odločno nastopila zaradi odstranitve slovenskih napisov, kakor so to storili Celjani. Mi opozarjamo dr. Jurtela, da tega ni tiskarna kriva, ampak stanovski bratje g. dr. Jurtela. Celjo zadevo je namreč izročila tiskarna Zvezi slovenskih odvetačkov, ki pa še nam do danes ni pripomogla do naših narodnih pravic, kakor se je to v Celju doseglo. Zmetajte torej pred svojim pragom in pragom svojih tovarišev.

* Uspehi Narodne stranke. Jeden prvih shodov, ki jih je imela Narodna stranka, je bil v Brezju pri Mariboru. Govorniki so govorili za nemški pouk. Uspehi niso izostali. Sedaj že pobirajo podpise za nemško šolo.

* Tudi značilno. List „Zora“ piše, da je liberalno-radikalno dijaško društvo Tabor pozvalo svojega člana in urednika „Nov. Slov. Stajera“ g. Vesenjaka (glej popravek dr. Jurtela!), naj vrne trak in izstopi, ker je agitiral za kandidata Slov. Kmečke zveze dr. Ploja. Pozneje se je vse pobotalo, ko je dr. Ploj uskočil k liberalcem.

* Slovenska kmečka zveza. Udnica se pošilja na naslov: Franc Pišek, državni goslanec, Slivnica, pošta Hoče pri Mariboru.

* Zadrúžna Zveza v Celju nad strankami. Celjska Zveza je poslala enega najhujših liberalnih agitatorjev, Miloša Šublerja v Darmstadt, da obiskuje tam zadrúžno šolo. To je tudi nad strankami, da se podpirajo najglasnejši naši nasprotniki, kajne, g. dr. Jurtela? Naše posojilnice pa, ki so še pri celjski Zvezi, dajo si izobraževati svoje najhujše nasprotnike. Kam bomo prišli?

* Olika slovenskega liberalca. Neki duhovnik nam piše: Pred nedavnim sem se mudil na Dunaju. Dne 19. m. m. zvečer se peljem v družbi nekega državnega poslanca v tramvaju na svoje stanovanje. Na istem vozu zunaj pred vhodom stoječ se peljeta tudi dva slovenski se pomenkujoča fantiča, eden večji, drugi manjši, izzgagan, kajpada vzgledno pameten, visoko študirani kerle. Ko sva s tovarišem odhajala, on naprej in jaz za njim, ter korakala mimo omenjenih dveh junakov, se tisti mali možiček tako zavzame v ognju svojega liberalnega navdušenja, da divje zarohni nad menoj: Vidiš ga, prokleti far! Tej psovki je dodal še nekaj izbranih besed, ki jih sicer nisem čul vseh, vendar toliko vem, da so bile ostudna klafarija in barabsko sramotjenje. Dasi se kaj takega nisem nadejal, vendar